

Hervorm arbeidsmarkt en sociale zekerheid

Sociaal stelsel is na Tweede Wereldoorlog op onderdelen aangepast, maar nooit samenhangend herzien

Marco Florijn

De prijs van arbeid aan de onderkant van de arbeidsmarkt is te duur. Hierdoor komen mensen slecht aan de bak en overwegen ondernemers steeds andere manieren van produceren. Experts als Ton Wilthagen (hoogleraar arbeidsmarkt) en Heleen Mees (econoom en publicist) produceren regelmatig goede oplossingen.

Het is tijd dat de overheid doorkomt op het hervormen van de arbeidsmarkt, samen met een fundamentele herziening van ons sociale zekerheidstelsel. Vicepremier Asscher kent de materie en zit op de goede plek om hier leiding aan te geven.

De maatschappij verandert in een rap tempo, terwijl de overheid op alle fronten achterblijft. Had je vroeger een baan voor het leven, tegenwoordig hoppen mensen (gedwongen) van baan naar baan

en staat de positie van ouderen en jongeren op de arbeidsmarkt onder druk. Van maand tot maand is het inkomen onduidelijk en vragen mensen zich af of er voldoende zorg blijft.

Het sociale systeem van uitkeringen en zorg is na de Tweede Wereldoorlog op onderdelen aangepast, maar nooit samenhangend herzien. Zorg en sociale uitkeringen moeten aansluiten op ouder wordende mensen en op een flexibele, internationale arbeidsmarkt.

Wat moet anders? Het feit dat in de thuiszorg meer dan € 12 per uur naar overhead en overheid toe gaat en slechts € 8 per uur naar medewerkers die keihard werken,

Crisis heeft roep om vernieuwing versneld, maar iedereen roept om hervorming op deelgebieden

is krom. Het feit dat mensen na 30 dagen werken moeten worden uitgeschreven uit de bijstandssystemen en bij herinschrijving het hele administratieve circus opnieuw moeten doorlopen, is irritant en verspillend. Het feit dat parttime werken vanuit de bijstand zorgt voor financiële onzekerheid in plaats van een opstap naar een vaste baan, is al helemaal de omgekeerde wereld.

We staan aan de vooravond van grote veranderingen. Elk onderdeel van de samenleving houdt zich bezig met een deelaspect. Eenieder roept om deelvormingen. De crisis heeft deze roep om vernieuwing versneld. Maar in Den Haag zien we een onrustig beeld. Politieke partijen vangen elkaar intern gericht vliegen af en vakbonden zijn gedwongen de onrust steeds meer in demonstraties te vertalen. De roep om leiderschap is een uiting van frustratie en onvermogen om zelf richting te pakken.

Het is tijd voor een nationale hervormingsagenda, waarin een aantal praktische zaken met daadkracht worden opgepakt. Minister Asscher van Sociale Zaken en Werkgelegenheid moet deze agenda tot de zijne maken:

- Introduceer flexibiliteit in sociale zekerheid. Schrap overbodige bureaucratie en bouw de juiste prikkels naar werk in. Door te werken met een nulurenbijstand is parttime werken echt de opstap naar een vaste baan. Het huidige administratieve gerommel bij overheid, werkgevers en werkzoekenden moet afgelopen zijn.
- Arbeid moet goedkoper worden. Vooral onze diensten- en zorg economie is daarbij gebaat. Het inhu-

Als we nu niet doorpakken staan er straks nog meer mensen aan de zijlijn, en dat is ongewenst

ren van mensen moet leiden tot een minimaal minimumloon en een lage opslag, zodat het hebben van personeel aantrekkelijk wordt.

- Kom met een actieplan Werken in de Zorg. Met de vergrijzing blijft er de komende jaren genoeg werk in de zorg. De hervormingen die dit kabinet doorvoert zijn broodnodig maar zorgen wel voor een verschuiving van werkgelegenheid. Zo zullen in de huishoudelijke hulp 60.000 banen verdwijnen, maar komen die op andere plekken in de zorg weer terug. Een landelijke aanpak met regionale sturing moet deze transitie vormgeven.

Het is de hoogste tijd om met bovenstaande punten aan de slag te gaan. Als we nu niet doorpakken staan er straks nog meer mensen aan de zijlijn, en dat moeten we niet willen met elkaar.

Marco Florijn (PvdA) is wet- houder werk, inkomen en zorg in de gemeente Rotterdam.

